

GREGG ALLMAN

8.12.1947 – 27.05.2017

Żegnaj Bracie!

fot. Andrzej Matysik

Muzyk pożegnał się z życiem w swym domu w Savannah, w stanie Georgia – podano pod wieczór w sobotę 27 maja w komunikacie na stronie internetowej zespołu.

Gregg Allman przyszedł na świat 8 grudnia 1947 r. w Nashville ale wychował się w Daytona Beach na Florydzie, gdzie uczęszczał do Seabreeze High School wraz ze swoim o rok starszym bratem **Duanem**. Pierwszym jego instrumentem była gitara, ale później poświęcił się również śpiewaniu. W drugiej połowie lat 60. bracia grali w kilku zespołach, m.in. w The Escorts i The Allman Joys, z którym przenieśli się do Los Angeles, gdzie zmienili nazwę na The Hour Glass. Zespół ten zakończył działalność po wydaniu dwóch studyjnych albumów zawierających dźwięki określane wówczas jako blues psychodeliczny.

Po powrocie na Południe z inicjatywy Duane'a powstał zespół w składzie: Dickey Betts (gitara), Berry Oakley (bas) oraz perkusiści Butch Trucks i Jai Johanny „Jaimoe” Johanson.

Gregg, pierwotnie planujący działać wyłącznie solo, ostatecznie dołączył do zespołu brata w marcu 1969 r., przyklepując niejako pomysły Duane'a na The Allman Brothers Band. Wówczas zaczął również naukę gry na organach Hammonda – instrumente, który z czasem stał się jego znakiem firmowym. W zespole był jednym z głównych autorów tekstów i wokalistów, grał także na fortepianie oraz gitarze.

The Allman Brothers Band w swojej muzyce perfekcyjnie wymieszali różne muzyczne gatunki, takie jak: southern rock, folk, blues i jazz, szybko stając się jedną z najbardziej wpływowych grup rockowych XX wieku. Ich koncerty zaczęły obrastać legendą, przybierając formę niepowtarzalnego, pełnego improwizacji grania wyróżniającego się wspaniałymi, często nieprzewidywalnymi w swym rozwoju pojedynkami gitarzystów napędzanych przez soczyście pulsującą sekcję rytmiczną. Na to wszystko nakładał się rozpoznawalny, szorstki, z lekka nonszalancki głos Gregga.

Koncertowy album „**The Fillmore Concerts**” (12 i 13 marca oraz 27 czerwca 1971 r.) zarejestrowany w słynnej sali Fillmore East w Nowym Jorku zarządzanej przez znanego promotora Billa Grahama, okazał się z czasem najlepiej sprzedającym się materiałem grupy. W 1999 r. umieszczony został w Grammy Hall Of Fame jako jeden z najbardziej znaczących albumów koncertowych w historii rocka. Legendę zespołu mocno utrwaliła kolejna, wydana rok później płyta „Eat A Peach”, także częściowo nagrana na żywo.

Lata 1971-72 znaczyły się tragicznymi wydarzeniami – zmarli wówczas Duane Allman i Berry Oakley, ale na szczęście nie miało to dalekosiężnego wpływu na wypracowaną spójność stylistyczną grupy. Mimo przerwy w działalności w latach 1982-1991, oraz odejścia z zespołu w 2000 r. Dickey'a Bettsa zespół zdołał utrzymać swoją popularność. Skład ABB zasilili kolejno dwaj znakomici gitarzyści – Warren Haynes, a z początkiem XXI wieku Derek Trucks.

Zespół ma na swoim koncie jedenaście studyjnych albumów i aż 16 koncertowych. Ich znaczenie w olbrzymiej mierze kształtowały utwory Gregga. Wymienię tylko niektóre z nich:

Hot Lanta, Whipping Post, Mountain Jam, Don't Keep Me Wondering, Dreams, It's Not My Cross To Bear, Melissa, Ain't Wastin' Time No More, Wasted Words, Midnight Rider, One More Ride, Things You Used To Do, Just Ain't Easy, Come And Go Blues, Mystery Woman, Desdemona, Leavin'.

Gregg Allman otrzymał dziewięć nominacji do nagród Grammy (w tym siedem z zespołem) ale tylko raz został jej zdobywcą, w 1995 r. w kategorii „Best Rock Instrumental Performance” za koncertową wersję utworu Dickey'a Bettsa *Jessica*. Z kolei w 2006 roku otrzymał nagrodę za całość dorobku artystycznego „Life Achievement Award” od Georgia Music Hall of Fame. Rok później jedyny raz wystąpił w Polsce, w warszawskiej Stodole. W 2011 r. wydał solową studyjną płytę „Low Country Blues”, która miała nominację do Grammy w kategorii „Best Blues Album”.

W 2012 r. wydał swą biografię „My Cross to Bear”. Pożegnalny koncert **The Allman Brothers Band** miał miejsce 28 października 2014 r.

Pomimo postępujących w ciągu ostatnich lat problemów ze zdrowiem, niemal do ostatnich chwil **Gregg Allman** starał się nie ograniczać swej aktywności muzycznej. W 2015 r. wydał płytę koncertową zatytułowaną „Gregg Allman Live: Back to Macon, GA” z koncertu zagrane go 1 października 2014 z udziałem wielu szacownych przyjaciół (Jackson Browne, Warren Haynes, Derek Trucks, Dr. John, Sam Moore, John Hiatt, Keb' Mo', Vince Gill, Martina McBride, Widespread Panic).

W 2016 r. z rąk byłego prezydenta USA Jimmy'ego Cartera otrzymał Honorowy Doktorat na Mercer University w Macon. *Niniejsza nagroda należy się wielu innym ludziom oprócz tych, których tu widzicie – powiedział Gregg w przemówieniu po otrzymaniu tytułu – Jest jeszcze wielu, wielu, którzy pracowali na to: wszyscy nasi technicy, akustycy, kierownicy – cała obsługa trasy. Ale przede wszystkim najważniejsi są fani. To oni są powodem, dla którego warto założyć i utrzymać zespół.*

Ostatni swój koncert Gregg dał 29 października 2016 w Atlancie na Laid Back Festiwal.

Na początku 2017 r. zmarł kolejny członek-założyciel Braci, perkusista **Butch Trucks**. Gregg nie dożył ukazania się na rynku najnowszej, gotowej już płyty „Southern Blood”. Jego śmierć zamknęła kolejny ważny rozdział w dziejach muzyki znaczonej hasłem Braci Allman. Oby duch tej prawdziwej muzyki pozostał nie tylko w naszych sercach, ale i na estradach jak najdłużej!

Gregg Allman pochowany został na Rose Hill Cemetery w Macon w stanie Georgia, w pobliżu miejsca spoczynku brata Duane'a i druha Berry'ego Oakley'a.

Andrzej Matysik